

Kinder Torah[®]

Parashas Ki Savo

Matching Funds

“May I help you gentlemen?”

“Yes, we have an appointment with Mr. Asher at 10:00.”

“Yes, he is expecting you. You may go in.”

Mr. Asher stands up as the Rabbis enter the room.

“Yes, my dear friends please come in. It is always a pleasure to see you.”

“The pleasure is mutual, Mr. Asher. How have you been?”

“Fine, thank you. To what do I owe the pleasure of this visit?”

“Mr. Asher, we have a tremendous mitzvah for you. We have formed a tzedaka organization that provides food and basic needs to hundreds of destitute families, among them widows, orphans, and homeless people. We have pooled our energies into one central organization to work more efficiently.”

“Excellent idea. Efficiency is important.”

“Of course the sums of money that are required are very large, because we are caring for thousands of people. We are doing our best with a concerted, extensive fund raising campaign. We have been collecting for several months now. However, we are still far short of our goal. This is where you come into the picture. We have a proposition for you.”

“Go ahead.”

“We will make an all-out effort for the next month. We ask you, Mr. Asher, for a commitment for matching funds. We would like to approach contributors and tell them that each dollar that they give will be matched with another dollar, and the poor person will receive two dollars. Mr. Asher, if you agree to this plan, you are following the ways of Hashem Himself.”

“How is that?”

“The mitzvah of *viduy masseros* (giving an accounting of the fulfillment of ones *maaser* obligations) is found in the weekly parasha (Devarim 26:12-14). After the person gives the accounting, he then offers up a prayer to Hashem. “Gaze down from Your holy abode, from the heavens, and bless Your people Israel...” (Devarim 26:15). The *Alshich* explains the prayer as follows. After the person has fulfilled his own obligation, making himself and other less fortunate Jews happy by sharing his wealth with them, he may then ask Hashem to do His part and provide for these people directly. May they receive their sustenance directly from the Almighty, and not from the hands of others. The same may be said about our pro-

ject, Mr. Asher. We will do our part, and then you can emulate Hashem and do your part.”

“Rabbis, this is a very attractive proposition. I will accept it on one condition. The accounting that the person had to give on his *maaseros* was very detailed and extensive. Everything had to be given to the right people, in the proper time and amounts. It was not easy work.

+

=

Therefore, if you want me to keep my part of this agreement, you must give me a comprehensive report of your efforts over the next month. Leave no stone unturned. Put your maximum effort into raising as much money as you can. Then I will reward you with matching funds.”

“Thank you very much Mr. Asher. May Hashem bless you.”

“Amen.”

Kinderlach . . .

There are many collections for many tzedakas. Sometimes the amounts needed seem astronomical. How can your small donation make a difference? You may think, “Perhaps I should not give at all? This family needs thousands of dollars. I cannot help them.” You must only do your part, kinderlach. The Alshich tells us that Hashem has His part. Your contribution makes a difference. In the zechus of your chessed, may Hashem do chessed and provide parnassa (livelihood) for all Klal Yisrael.

It’s Great to be Grateful

“Hello.”

“Shalom Rabbi Katz, this is Aryeh Levy calling.”

“Shalom, Aryeh! How are you?”

“Baruch Hashem, Rabbi just fine.”

“What’s doing, Aryeh?”

“Last week I asked the Rabbi for his advice on how to handle a sticky situation with a neighbor.”

“Yes, I remember that.”

“I just wanted to thank the Rabbi. His advice was excellent, and the problem is now 100% solved.”

“Wonderful! Thank you so much for telling me that Aryeh. What else is doing?”

“Nothing, Rabbi Katz. I just wanted to

express my appreciation.”

Rabbi Katz was pleasantly surprised.

“That is fantastic, Aryeh. I am the one who owes you a thank you.”

“You’re welcome Rabbi Katz; but what did I do?”

“You expressed your *hacoras ha’tov* (gratitude), Aryeh. Do you know how many people call me every day and all night, asking *shaylas* (questions concerning Torah laws) and advice?”

“I can just imagine, Rabbi.”

“Very often I spend many hours speaking with the person or researching his *shayla*. After I give the answer, I usually do not hear any-

thing. This time it is different. It is so gratifying to hear from you that the problem was solved. It is even more heartwarming that you made a special phone call just to thank me.”

“It is the least that I can do, Rabbi Katz, after all the help that you have given to me.”

Kinderlach . . .

The parasha begins with the declaration made when bringing the bikurim (first fruits). “And you will approach the Kohen...and you shall say to him...” Devarim (26:3). The person proceeds to make a lengthy statement, expressing his gratitude for the good that Hashem has done for the Jewish people since the days of Yaakov Avinu, down to the present bringing of these first fruits. Isn’t it enough to bring the fruits? Why do we also have to make a long speech? The Sefer HaChinuch explains that expressing hacoras ha’tov arouses true feelings of appreciation in one’s heart. Hashem wants us to truly appreciate the good, and not just go through the motions of bringing the bikurim. Rashi adds, in the name of the Sifrei, that the declaration shows that you are not unaware of the good. The Ikar Sifsei Chachomim expands on this point. If a person does not recall the source of the good, by making this declaration, he will push it out of his mind. He will come to ignore the good. This is a terrible fault. Seichel (common sense) alone tells us that being ungrateful is a lowly trait. Therefore, the Torah comes to implant gratitude into our hearts. Hacoras ha’tov is a trait that needs constant chizuk (strengthening). The Chovos HaLevavos goes even further. Hacoras ha’tov (literally recognizing the good) is the foundation of Avodas Hashem. The more a person feels indebted to Hashem, the more sincere will be his service to the Holy One.

נהגדת לבנר

פרשת כי תבוא

טוב להודות!

"שלום, הרב כ"ץ, מדבר אריה לוי."
"שלום, אריה! מה שלומך?"
"ברוך ה', כבוד הרב, בסדר גמור."
"מה חדש, אריה?"

"בשבוע שעבר ביקשתי את עצתו של הרב בנוגע לבעיה שהיתה לי עם שכן שלי."
"כן, אני זוכר זאת."

"רצייתי להודות לרב. העצה היתה טובה מאוד, והבעיה נפתרה לגמרי."
"נהדר! תודה רבה לך על שסיפרת לי זאת, אריה. יש עוד משהו?"
"לא, הרב כ"ץ, שום דבר. רק רצייתי להודות לך."
הרב כ"ץ מופתע לטובה.

"אני ממש מתרגש, אריה. אני הוא שחייב לך תודה כעת."
"בבקשה, הרב כ"ץ. אבל... מה עשיתי?"

"הכרת לי טובה, אריה. אתה יודע כמה אנשים מתקשרים אלי כל היום וכל הלילה, כדי לשאול שאלות ולבקש עצות?"
"אני יכול לתאר לעצמי, כבוד הרב."

"פעמים רבות אני מבלה זמן רב בשיחה עם אדם ובבדיקת הנושא שעליו הוא מבקש לברר. בדרך כלל, לאחר שאני נותן תשובה,

אינני שומע ממנו מה קרה בסופו של דבר. אך הפעם זה שונה. כל כך טוב לשמוע ממך שהבעיה נפתרה. וממש מחמם את הלב לדעת שהתקשרת במיוחד כדי להודות לי."

"זה המעט שאני יכול לעשות, הרב כ"ץ, אחרי כל העזרה שנתת לי."

ילדים יקרים...

פרשת השבוע מתחילה בהצהרה שנאמרה עם הבאת הביכורים:
"ובאת אל הכהן.. ואמרת אליו..." (דברים כ"ו, ג'). מביא הביכורים קורא הצהרה ארוכה שבה הוא מבטא את הכרת הטוב שלו על כל הטוב שגמל הקב"ה עם עם ישראל מאז יעקב אבינו ועד להבאת הביכורים שבידיו. האם עצם הבאת הפירות איננה מספיקה? מדוע על המביא גם לנאום נאום ארוך? ספר החינוך מסביר שביטוי הכרת הטוב בפה מביאה לידי הכרת טוב אמיתית גם בלב. ה' רוצה שבאמת נכיר בלבנו בטובה שהוא מעניק לנו, ולא שרק נביא בידיים את פירות הביכורים. רש"י מוסיף, בשם הספרי, שההצהרה באה לומר ש"אינך כפוי טובה". וה' עיקר שפתי חכמים" מרחיב בנקודה זו. אם האדם לא ייזכר במקור כל הטוב באמצעות ההכרה הזאת, הרי הוא ידחה את המחשבה על כך מלבו, ויגיע לידי התעלמות מהטוב שיש לו. וזהו חסרון גדול באדם - אפילו על פי השכל חוסר הכרת הטוב היא מידה רעה. ולכן, באה התורה להטביע בלבנו את הכרת הטוב, שהיא תכונה שזקוקה לחיזוק מתמיד. החובות הלבבות מרחיק לכת עוד יותר. לדעתו, הכרת הטוב היא היסוד לכל עבודת ה'. ככל שהאדם ירגיש יותר חייב תודה לה', כך עבודת ה' שלו תהיה אמיתית יותר.

מְטִיעֵנִי

"שלום. במה אוכל לעזור לכם?"

"יש לנו פגישה עם מר אשר ב-10:00."

"נכון, הוא מצפה לכם. אתם יכולים להכנס."

מר אשר קם ממקומו בשעה שחבורת הרבנים נכנסה לחדרו.

"כן, ידידי, היכנסו. אני תמיד שמח לראות אתכם."

"גם אנחנו שמחים תמיד לראות אותך, מר אשר. מה שלומך?"

"טוב, תודה. בזכות מה זכיתי בביקורכם?"

"מר אשר, יש לנו מצווה עצומה שברצוננו להציע לך. הקמנו ארגון צדקה שמספק מזון ומצרכים בסיסיים למאות משפחות נזקקות, ביניהם אלמנות, יתומים וחסרי בית. קיבצנו את כל הכוחות שלנו לארגון אחד מרכזי כדי להגביר את היעילות של המאמצים."

"רעיון מצויין. יעילות היא דבר חשוב מאוד."

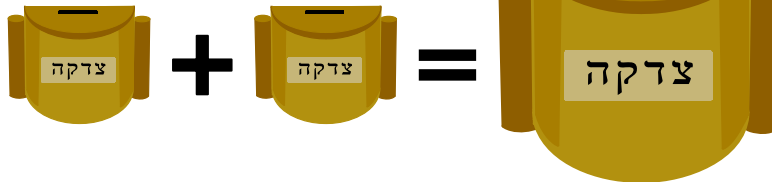
"מובן, שסכומי הכסף הנדרשים גדולים מאוד, כי אנו מטפלים באלפי אנשים. כבר כמה חודשים שאנו משקיעים מאמצים רבים במבצע התרמה רחב. אך עדיין חסר לנו כסף רב. וכאן אנו מגיעים אליך, מר אשר. יש לנו הצעה עבורך."

"בבקשה."

"במשך החודש הקרוב נעשה מאמץ אדיר לגייס כספים. אנו מבקשים ממך, מר אשר, שתתחייב לתת לנו שקל משלך על כל שקל שאנו נגייס בכוחות עצמנו. ברצוננו לפנות לתורמים ולומר להם שעל כל שקל שהם יתנו, העניים יקבלו שניים. אם תסכים לתוכנית זו, הרי תלך בכך בדרכיו של הקב"ה."

"כיצד?"

"בפרשת השבוע מופיעה המצווה של וידוי מעשרות (דברים כ"ו, י"ב-י"ד). לאחר שהאדם מצהיר שנתן את כל התרומות והמעשרות שהיה

חייב לתת, הוא פונה לקב"ה בתפילה: 'השקיפה ממעון קדשך מן השמיים וברך את עמך את ישראל' (דברים כ"ו, ט"ו). האלשייך הקדוש מפרש תפילה זו כך: לאחר שהאדם מילא את חובתו, ושימח את עצמו ואת הנזקקים בכך שחלק את רכושו עמו, הוא יכול אז לבקש מה' למלא את חלקו שלו. את החלק הזה יקבלו העניים ישירות, ולא דרך בשר ודם. וכך הדבר עם המבצע שאנו מציעים לך, מר אשר. אנו נעשה את חלקנו, ואז אתה יכול להדמות לה' בכך שתעשה את חלקך."

"כבוד הרבנים, זוהי באמת הצעה מפתה. אני מסכים, אבל בתנאי אחד: וידוי המעשרות שבתורה הוא וידוי מפורט ומקיף מאוד. כל מעשר היה צריך להינתן לאדם המתאים, בזמן המתאים ובכמות המתאימה. היתה זו עבודה לא פשוטה. ולכן, אם אתם רוצים שאקיים את הצד שלי בהסכם, עליכם לדווח לי בצורה מפורטת על מאמצים בחודש הקרוב. עשו את מירב המאמצים לגייס סכומים גדולים ככל האפשר, ואז אכן אתן שקל-מול-שקל על הסכומים האלה."

"תודה רבה לך, מר אשר. יהי רצון שתזכה בברכת שמיים בזכות מעשה זה שלך, אמך."

ילדים יקרים...

ישנן מגביות רבות של צדקה לכל מיני מטרות. הסכומים הנדרשים גדולים ביותר. כיצד יכולות תרומותיכם הקטנות להיות בעלות חשיבות? אתם עלולים לחשוב: "אולי עדיף שלא לתת כלום? משפחה זו זקוקה לאלפי שקלים. מה אני כבר יכול לעזור להם?" עליכם להשתתף במאמץ כפי יכולתכם, ילדים. האלשייך הקדוש אומר לנו שגם לה' יש חלק בכך. התרומה תישא פרי. יהי רצון שבזכות מעשה החסד שלכם, יעשה ה' חסד גם כן ויתן פרנסה לכל כלל ישראל.